

Ciemieżyca czarna

Veratrum nigrum

Podstawowe informacje

GRUPA: rośliny naczyniowe

LATA MONITORINGU: 2011, 2016, 2021

LICZBA STANOWISK: 6

TERMIN MONITORINGU: maj-czerwiec, sierpień

OPIS GATUNKU:

Ciemieżyca czarna to stosunkowo wysoka bylina o szerokich, żebrowanych liściach, szczytowym rozgałęzionym kwiatostanie z drobnymi ciemnopurpurowymi kwiatami oraz okrągłej miętko owłosionej łodydze. Owoc kwiatu stanowi torebka z licznymi, drobnymi nasionami przenoszonymi przez wiatr. Zagrożeniem dla gatunku jest postępująca ewolucja biocenotyczna i w związku z nią, zmiana warunków siedliskowych. Roślina ta preferuje miejsca pół-cieniste, najczęściej spotykana jest w ciepłolubnych postaciach grądu subkontynentalnego. Ciemieżyca czarna w Polsce występuje głównie na wschodzie kraju w okolicach Chełma, Zamościa i Tomaszowa Lubelskiego.

Status prawny i zagrożenie gatunku

Prawo międzynarodowe:

Dyrektywa Siedliskowa - nieuwzględniony

Konwencja Berneńska - nieuwzględniony

Prawo krajowe:

Ochrona gatunkowa - ochrona ścisła

Ochrona strefowa - wymaga ustalenia strefy ochrony w promieniu 50 m od granic stanowiska

Kategoria zagrożenia IUCN:

Czerwona lista IUCN - nieuwzględniony

Polska czerwona księga roślin (2014) – CR

Polska czerwona lista paprotników i roślin kwiatowych (2016) - CR

Ocena stanu ochrony

2007: Nie dotyczy

2013: Nie dotyczy

2019: Nie dotyczy

Szybki dostęp

Metodyka monitoringu (PDF, do 10MB)

Wyniki monitoringu 2009-2011 (PDF, do 10MB)

Wyniki monitoringu 2015-2018 (PDF, do 10MB)

Wyniki monitoringu 2020-2021 (PDF, do 10MB)